

Sygn. akt V U 1589/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesława Kruczkowska

Protokolant: Marta Sokołowska

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2013 roku w Białymstoku

sprawy **W. P.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania **W. P.**

od decyzji **Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

z dnia 31 sierpnia 2012 roku

Nr (...)

- oddala odwołanie -

Sygn. akt V U 1589/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2012 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w oparciu o przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r.

o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r., nr 50, poz. 291 ze zm.) odmówił W.P.prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności

do pracy, ponieważ Komisja Lekarska Kasy nie uznała zainteresowanego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

W. P. kwestionując ustalenia KRUS co do aktualnego stanu jego zdrowia domagał się zmiany powyższej decyzji i przyznania mu dochodzonego świadczenia.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w odpowiedzi na odwołanie wnosił o jego oddalenie w całości podtrzymując argumentację z uzasadnienia decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Orzeczeniem z dnia 29 sierpnia 2012r. Komisja Lekarska Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego nie uznała odwołującego się

za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym, w związku z czym Prezes KRUS wydał zaskarżoną decyzję.

Stosownie do art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r.

o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r., nr 50, poz. 291 ze zm.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, jeżeli podlegał ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu przez okres wymagany ustawą, uzależniony od wieku w jakim u zainteresowanego powstała niezdolność do pracy na gospodarstwie, a całkowita niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w innych wskazanych okresach.

Powyższe przesłanki muszą zachodzić kumulatywnie, by zainteresowany mógł skutecznie domagać się przyznania mu renty.

Za całkowicie niezdolnego do pracy na gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Celem ustalenia aktualnego stanu zdrowia odwołującego się, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu kardiologii i neurologii.

Biegli sądowi po przeprowadzeniu stosownych badań lekarskich oraz dokonaniu analizy dostępnej dokumentacji lekarskiej, rozpoznali u odwołującego się schorzenia, które szczegółowo wymienili w opinii (k. 13). Biegli nie stwierdzili jednak u odwołującego się całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, zaznaczyli natomiast, że dla ustalenia w jakim zakresie stan zdrowia odwołującego się uległ poprawie, konieczne jest zapoznanie się z aktualnym wynikiem badania echokardiograficznego.

Mając na uwadze powyższe Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych sądowych – lekarzy, którzy po zapoznaniu się z aktualnym wynikiem badania echokardiograficznego stwierdzili min. istotną poprawę funkcji skurczowej lewej komory serca i podtrzymali swoje stanowisko wyrażone w poprzedniej opinii, iż u wnioskodawcy nie stwierdza się całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołujący się nie zgodził się z biegłymi sądowymi, w szczególności z opinią biegłego neurologa. Podkreślił, że podczas oględzin biegli nie odtworzyli dostarczonej przez niego płytki z zapisem badania kręgosłupa rezonansem magnetycznym. Odwołujący się złożył wspomnianą płytkę do akt sprawy. Mając na uwadze powyższe Sąd postanowił przedstawić płytkę z zapisem badania kręgosłupa biegłemu sądowemu z zakresu neurologii celem oceny oraz sporządzenia opinii uzupełniającej. Biegli sądowi specjaliści z dziedziny neurologii i kardiologii po ponownym zapoznaniu się z przedstawioną dokumentacją lekarską oraz zarzutami odwołującego się, nie znaleźli podstaw do zmiany poprzednio wydanego orzeczenia.

Odwołujący się nie zgodził się z biegłymi sądowymi.

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się na ocenie stanu zdrowia dokonanej przez biegłych sądowych. Zdaniem Sądu opinie biegłych są fachowe, obiektywne, wszechstronne, należyście uzasadnione i z tych powodów zasługują na uwzględnienie. Należy dodać, że autorzy opinii legitymują się wiedzą medyczną z zakresu schorzeń rozpoznanych u odwołującego się, doświadczeniem zawodowym a także znajomością zasad orzeczniczych.

Podkreślić też trzeba, iż o uznaniu za niezdolną do pracy osoby ubiegającej się o rentę, decyduje bezstronna ocena stanu jej zdrowia dokonana poprzez lekarzy specjalistów. Subiektywne odczucia odwołującego się i zgłaszane

dolegliwości nie mogą stanowić podstawy orzekania, jeżeli nie znajdują potwierdzenia w obiektywnych dowodach, jakimi są wyniki badań.

Skoro w toku postępowania sądowego nie udało się skutecznie wykazać, że schorzenia występujące u odwołującego się powodują całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym, to odwołanie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzeczono jak w sentencji wyroku.